

MONS SACER
BASILICA MINOR

Adventní gradual

Svatá Hora

K adventnímu graduálu 2023

Bratři a sestry,

advent je doba čekání a přípravy na Kristův příchod. Nejde pouze o přípravu na oslavu Ježíšova narození (4. týden). Advent nám (1. týden) také připomíná důležitost přípravy na Kristův druhý příchod ve slávě (takto zaměřena je především první část adventní doby), ale také na naše setkání s ním na konci našeho pozemského života. Důležitým poselstvím je „Připravte cestu Pánu“ Jana Křtitele (2. a 3. týden). V neposlední řadě chceme Pánu umožnit jeho co nejčastější a nejhlubší příchod do našeho srdce. Kéž v tomto duchu prožijeme celý letošní advent.

P. Jan Kuník, CSsR

Vážení účastníci liturgie,

tento sešitek jsem zpracoval dle výše stanovené ideje tak, aby se zamezilo jednotvárnosti a současně byly pro konkrétní příležitosti využity takové texty, které skutečně vystihují jejich podstatu. Jejich vytištěním je současně možné libovolně kombinovat pouze výběr slok, aniž byste museli složitě listovat zpěvníkem podle čísel na číselníku. Z toho důvodu je obvykle využito jen výběr slok (sloky mají původní číslování). Neznámých písní je užito zřídka. Nejnápadnější z nich je nový vstupní zpěv všech adventních nedělí, který je převzat ze zpěvníku Hosana.

Pavel Šmolík, regenschori

Přede mší svatou

The image shows two staves of musical notation in G major. The first staff contains the melody for the first line of text, and the second staff contains the melody for the second line. The notes are quarter notes, and the piece ends with a double bar line.

Ej - hle, Hos-po-din přij - de a všich-ni je - ho sva - tí s ním; a bu - de v den o - nen svět-lo
 vel - ké, a - le - lu - ja.

Celé se opakuje třikrát, vždy o tón výše.

151 1. neděle adventní

Vstup

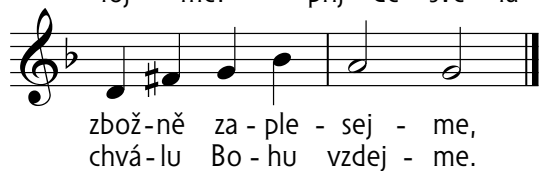
Už za-svit-la za - se v tmách všedních dní zář prv - ní sví - ce ad - vent - ní.
Ať do bro-tu ší - ří též ka - ždý z nás tam, kde ji spá - lil kru - tý mráz.
Křes-ťa - né slyš - te, co dnes zní k nám: blí - zko, blí - zko je Pán.

Průvod s dary

Ve-se-le zpí - vej - me, Bo-ha Ot-ce chval - me,
že nám Sy-na své - ho jed-no-ro-ze - né - ho
dal na vy-kou - pe - ní ná-ro-da lid - ské - ho.

2. Krista čtvero příchů / Písmo svaté jistí: /
nejprvnější v těle, / druhé v duši celé, /
třetí při skonání, / čtvrté o vzkříšení.
6. Čtvrtý příchod bude, / až den soudný
přijde: / v onu slavnou dobu / vstanou
mrtví z hrobu; / tu by rád nejeden / skryl
se před svým Pánem.

Přijímání

2. Kterého nám zvěstovali / dávní proro-
kové, / o něj vroucně k Bohu lkali / světa
národové. / Přijde, přijde Vykupitel, / zbož-
ně zaplesejme, / přijde světa obnovitel, /
chválu Bohu vzdejme.

3. Již přijala Panna čistá / nebeské poselství,
/ že nám zrodí Pána Krista, / nezruší pa-
nenství. / Přijde, přijde Vykupitel, / zbožně
zaplesejme, / přijde světa obnovitel, /
chválu Bohu vzdejme.

4. Obraťme se, ó hříšníci, / a číňme pokání,
/ radujme se, kajícími, / je den smilování. /
Přijde, přijde Vykupitel, / zbožně zaplesej-
me, / přijde světa obnovitel, / chválu Bohu
vzdejme.

152 2. neděle adventní

Vstup

Už za - svit - la za - se v tmách všedních dní zář dal - ší sví - ce ad - vent - ní.
 Ted' snaž - me se pé - či o to jen mít: jak ces - tu Pá - nu při - pra - vit.
 Křes - ta - né slyš - te, co dnes zní k nám: blí - zko, blí - zko je Pán._____

Průvod s dary

Ve - se - le zpí - vej - me, Bo - ha Ot - ce chval - me,
 že nám Sy - na své - ho jed - no - ro - ze - né - ho
 dal na vy - kou - pe - ní ná - ro - da lid - ské - ho.

2. Krista čtvero příští / Písmo svaté jistí: /
 nejprvnější v těle, / druhé v duši celé, /
 třetí při skonání, / čtvrté o vzkříšení.

4. Druhý příchod jeho / do srdce lidského: /
 / mocí svého slova / nás utvořit znova; /
 / tluče u tvých dveří, / každý mu otevři.

Přijímání

Aj, slyš-te z ne-na - dá - ní, jak při-sný k vám zní
hlas: Ó_ ko - nej - te po - ká - ní, teď
při - ho - dný_ je čas! Jan stá - le z pou-ště
vo - lá: Změň - te své smý-šle - ní a slyš-te
Bo - ží slo - va, jež ve-dou k spa-se - ní!

2. Předchůdce Spasitele, / ty synu Alžběty,
/ proroku Izraele, / budíš svět zajatý / do
nocí hříšných skutků / a do mlh nejistot /
a z beznaděje smutku / vyvádíš lidský rod.

3. Ty, kdo tvou výzvu slyší, / za Mistrem
posíláš. / On hoře světa ztiší, / on, pravý
Mesiáš, / on, o kterého kdysi / proroci
prosili, / Bůh, který mrtvé vzkřísí / a slabé
posílí.

4. Beránek čistý, tichý / z tvé ruky přijal
křest. / Ten, který snímá hříchy, / zde nyní
s námi jest / a společenství naše / přetváří
v tělo své. / Kéž ve své věčné kráse / všem
lidem zjeví se.

153 3. neděle adventní

Vstup

Už za-svit-la za - se v tmách všedních dní zář dal - ší sví - ce ad - vent - ní.
 Jít za lid - mi s lás - kou, to je náš cíl. Kéž by nás Bůh v tom po - sil - nil.
 Křes - ťa - né slyš - te, co dnes zní k nám: blí - zko, blí - zko je Pán.

Průvod s dary

Ve-se-le zpí - vej - me, Bo-ha Ot-ce chval - me,
 že nám Sy-na své - ho jed-no-ro-ze - né - ho
 dal na vy-kou - pe - ní ná-ro-da lid - ské - ho.

2. Krista čtvero příchů / Písmo svaté jistí: /
 nejprvnější v těle, / druhé v duši celé, /
 třetí při skonání, / čtvrté o vzkříšení.

5. Třetí příchod čeká / při smrti člověka:
 / proto velí bděti / a střízlivě žítí, / neboť
 člověk neví, / kdy se smrt dostaví.

Přijímání

Aj, Si - ó - ne, k tvé-mu měs-tu věč-né slá - vy
U - ro - vnej mu pří-mou ces - tu, do - ly zdvi - hni,
Král jde již. Tvůj kříž ne - se ve svém kří - ži,
ho - ry sniž.
lásky pln se k tobě blí - ží; a - by tvo - je
hří - chy sňal, sám se v o - běř - Ot - ci dal.

6. Radujte se, Pán se dává / jako chléb
nám hříšníkům. / U bran srdcí očekává, /
že si najde v nich svůj dům. / Přijď, ó přijď
k nám, svatý hosti, / čekáme tě s toužeb-
ností; / tělem svým a krví svou / buď nám
spásy zárukou.

7. Zůstaň, Pane, stále s námi, / rozum vírou
osvěcuj, / srdce skleslé nehodami / láskou
svou vždy rozněcuj. / Naděje ať světlo jas-
né / v duši nikdy neuhasne, / ukazuje cestu
nám / k věčné slávy výšinám.

154 4. neděle adventní

Vstup

Už za-svit-la za - se v tmách všedních dní zář dal-ší sví - ce ad - vent - ní.
Pán ur - či - tě přij - de! Proč se tmy bát? Nech svo-je svět - lo vstříc mu plát!

Křes-ťa - né slyš - te, co dnes zní k nám: blí - zko, blí - zko je Pán._____

Průvod s dary

Ve-se-le zpí - vej - me, Bo-ha Ot-ce chval - me,
že nám Sy-na své - ho jed-no-ro-ze - né - ho
dal na vy-kou - pe - ní ná-ro-da lid - ské - ho.

2. Krista čtvero přístí / Písmo svaté jistí: / nejprvnější v těle, / druhé v duši celé, / třetí při skonání, / čtvrté o vzkříšení.
3. Proč nejprv přišel k nám / a narodil se nám, / praví svaté Čtení: / by kázal spasení, / k pokání nás volal, / mnohé uzdravoval.

Přijímání

Co již dá - vní pro-ro - ci li-dem zvě-sto-va - li,
Du-chem Sva-tým po-hnu-ti vi - dě - ti si přá - li,

Kris - ta Pá-na vtě-le - ní v ži - vot Pan-ny či - sté,

to-ho jsme se do-čka-li v tom-to ča-se ji - sté.

2. I na nebi andělům / zdálo se předivné / jeho svaté vtělení / a velmi tajemné. / Od věků neslychaná / milost tak přehojná, / aby Bůh vzal na sebe / podobu člověka.

3. Obrať k nám svou vlídnou tvář, / přezřadoucí Pane, / ať se hříchů odřeknem, / v lásce přebýváme. / Převznešený hosti náš, / přijď k nám ve svátosti, / navštiv duše pokorné / z nebeské výsosti.

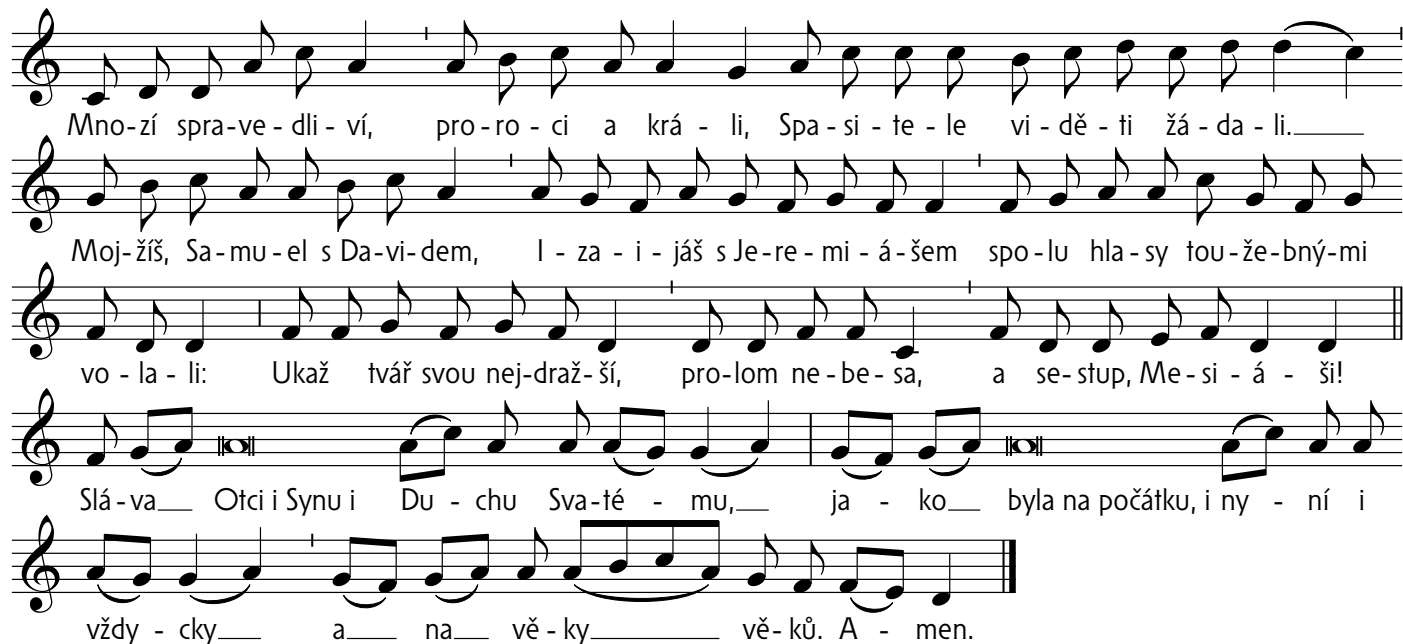
4. Jakkoli jsme zhřešili, / o milost prosíme, / již jsme nezasloužili; / k tobě se modlíme: / učň pro své vtělení, / všemohoucí Pane, / ať s čistotou srdečnou / na tebe čekáme.

5. Čiňme pravé pokání, / špatný život změňme, / jako věrní sluhové / Pána vyčkávejme. / Stále stojí u dveří, / ustavičně tluče, / zda by našel čistý dům / u tebe, člověče.

6. Jak můžem, usilujme, / o milost pracujme / a Krále nejvyššího / vždy v svém srdci mějme. / Ó vtělený Ježíši, / dej nám zde svou milost / a po tomto životě / v nebi věčnou radost.

155 V 1. adventním týdnu I.

Vstup

Mno-zí spra-ve - dli - ví, pro-ro - ci a krá - li, Spa - si - te - le vi - dě - ti žá - da - li.____

Moj-žíš, Sa - mu - el s Da - vi - dem, I - za - i - jáš s Je - re - mi - á - šem spo - lu hla - sy tou - že - bný - mi

vo - la - li: Ukaž tvář svou nej - draž - ší, pro - lom ne - be - sa, a se - stup, Me - si - á - ši!

Slá - va Otc i Synu i Du - chu Sva - té - mu, ja - ko byla na počátku, i ny - ní i

vždy - cky a na vě - ky vě - ků. A - men.

Průvod s dary

Zdráv buď, Pa - ne Je - zu Kri - ste, Sy - nu Bo - ha
 Ot - ce je - di - ný, jenž jsi v tě - le na zem
 při - šel, a - bys shla - dil svě - ta vše - ho vi - ny.

Přijímání

Za - ví - tej k nám, Stvo - ři - te - li, náš mi - lý
 Vy - ku - pi - te - li, u - kaž nám své - sla - vné - bož -
 ství, jenž jsi při - jal - člo - vě - čen - ství.

2. Ty jsi světlo, pravda, život, / ty jsi cesta
 spásy bezpečná, / dej, ať tebe vděčně cítíme,
 / Jezu Kriste, láska naše věčná!

2. Zavítej k nám svou milostí, / z našich srdcí vyžeň zlosti, / bychom z tvého navštívení / mohli mítí potěšení.
3. Vítej, Kriste, drahý hosti, / k nám sestoupil jsi z výsosti, / kraluješ v nás svou milostí, / Ducha svého přítomností.
4. Zavítej z daru Božího, / nad tebe není lepšího, / neb tys ten poklad žádaný, / od Boha nám darovaný.
5. Vítej, Světlo všech andělů, / osvěť srdce všech křesťanů, / bychom vždy pamatovali, / čtvery příchod rozjímalí.

156 V 1. adventním týdnu II.

Vstup, průvod s dary

S ná - mi je Bůh náš, slyš - te, ná - ro - dy, ze stud - ně je - ho na - važ - te si vo - dy,
 prav - dy a sí - ly, kte - rou zna - ne - né - mu dá - vá Pán věr - ný tvo - ru sla - bé - mu.

2. Jenž doutnající knot neuhásí / a nalomenou třtinu nedolomí, / Pán milosrdný budiž chválen věčně, / veleben v slávě své nekonečné.

3. Na stezce soudů tvých tě čekáme, / jméno tvé slavit dychtivě toužíme, / po tobě prahne duše hledající, / po tobě volá ve dne i v noci.

Přijímání

Ty jsi, Kriste, Bo - ží Syn, se - stou - pil jsi v ze - mě klín, te - be, dár - ce mi - lo - sti
 s Ot - cem, Du - chem vše - chno ctí.

2. Zem i nebe je tvůj stan, / Slovo věčné ty jsi zván; / propast moře, světlo hvězd, / všechno tvoje dílo jest.

3. K věrným svým se přiznáváš, / my jsme tvoji, ty jsi náš / ve způsobách tajemných, / zdroj života dětí svých.

4. Jezu Kriste tajemný, / Bože, Králi velebný, / veď nás v říši nebeskou, / dej nám spatřit slávu svou.

Vstup

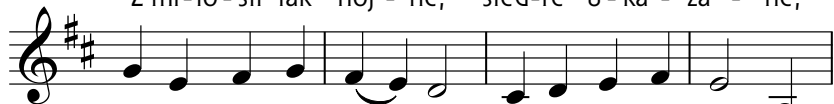
Ejhle, přijde Pán a Bůh náš, cestu při- pra - vuj - me.
Přijde če - ka - ný Me - si - áš, srdce o - čis - ťuj - me.

Přij - de, přij - de Vy - ku - pi - tel, zbožně za - ple - sej - me,
přij - de, svě - ta o - bno - vi - tel, chválu Bo - hu vzdej - me.

Přijímání

Z mi - lo - sti tak hoj - né, štěd - ře u - cá - za - né,

li - dem z lás - ky da - né, Je - zu Kris - te, Pa - ně,

te - be všech - no chvá - lí, věč - ný ne - bes Krá - lí.

Průvod s dary

2. Kterého nám zvěstovali / dávní proro -
kové, / o něj vroucně k Bohu lkali / světa
národové. / Přijde, přijde Vykupitel, / zbožně
zaplesejme, / přijde světa obnovitel, / chválu
Bohu vzdejme.

4. Obráťme se, ó hříšníci, / a čičme pokání,
/ radujme se, kajícníci, / je den smilování. /
Přijde, přijde Vykupitel, / zbožně zaplesej -
me, / přijde světa obnovitel, / chválu Bohu
vzdejme.

2. Ó náš Pane milý, / ty jsi dárce síly. /
V zármutku a kříži / pomoc tvá se blíží: /
útočiště jisté / jsi nám Jezu Kriste.

3. Vyslyš naše hlasy, / Bože věčné spásy, /
dej, ať v lásce stálé / žijem ke tvé chvále, /
tebe v úctě máme, / zákonů tvých dbáme.

4. V poslední pak chvíli, / až se náš den schýlí,
/ a my před tvým soudem / státi, Kriste, bu -
dem, / milost rač nám dáti, / slávy věčné přáti.

158 ♪ V 2. adventním týdnu II. / V 3. adventním týdnu I.

Vstup

Aj, slyš-te z ne-na - dá - ní, jak pří-sný k vám zní
 hlas: Ó ko - nej - te po - ká - ní, ted'
 pří - ho - dný_ je čas! Jan stá - le z pou-ště
 vo - lá: Změň - te své smý-šle - ní a slyš-te
 Bo - ží slo - va, jež ve-dou k spa-se - ní!

Průvod s dary

2. Předchůdce Spasitele, / ty synu Alžběty,
 / proroku Izraele, / budíš svět zajatý / do
 nocí hříšných skutků / a do mlh nejistot /
 a z beznaděje smutku / vyvádíš lidský rod.

Přijímání

3. Ty, kdo tvou výzvu slyší, / za Mistrem
 posíláš. / On hoře světa ztiší, / on, pravý
 Mesiáš, / on, o kterého kdysi / proroci
 prosili, / Bůh, který mrtvé vzkřísí / a slabé
 posílí.

4. Beránek čistý, tichý / z tvé ruky přijal
 křest. / Ten, který snímá hříchy, / zde nyní
 s námi jest / a společenství naše / přetváří
 v tělo své. / Kéž ve své věčné krásě / všem
 lidem zjeví se.

Vstup

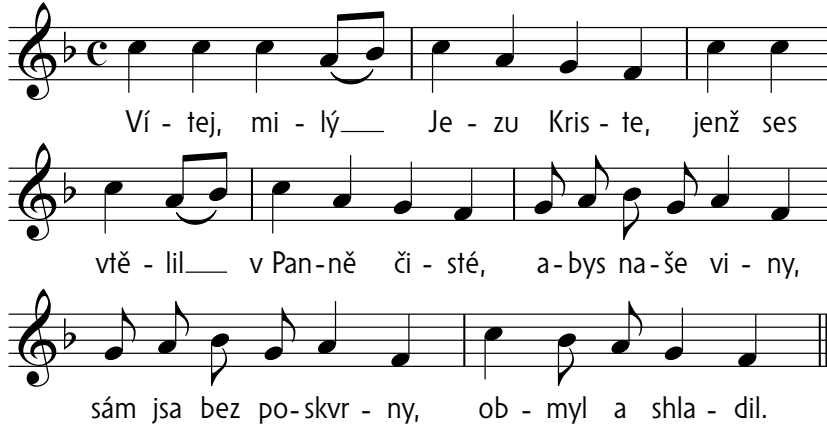

Vlád - ce svě - ta, Bo - že náš, kte - rý v ne - bi sí - dlo máš, v to - bě na - ši ot - co - vé
do - šli bla - ha, spá - sy své.

2. Vyslyš prosby dětí svých, / odpusť lidu
svému hřích, / dej nám srdce horlivé, /
ať jsme živi k slávě tvé!

Průvod s dary

Chvalme Bo - ha ve - se - le, spo - lu zpí - va - jí - ce,
a v svém srd - ci ple - sej - me, čest mu vzdá - va - jí - ce
za ten věč - ně no - vý dar, Sy - na vtě - le - né - ho.
Bu - diž vděčně chvá - le - no sva - té jmé - no je - ho.

2. Z nesmírné své milosti / k nám se snížít
ráčí / ten, kterého nebesa / pojmout nepo -
stačí. / Sám Pán s božskou pokorou / krále
andělského / na sebe vzal hřích a trest /
člověka padlého.

Přijímání

Ví - tej, mi - lý___ Je - zu Kris - te, jenž ses
 vtě - lil___ v Pan - ně či - sté, a - bys na - še vi - ny,
 sám jsa bez po - skvr - ny, ob - myl a shla - dil.

2. V Kristu Pánu máme všichni / v jednom Duchu přístup k Otci, / bychom skrze něho, / pro nás vtěleného, / nebe dosáhli.
3. Kdo skrze Krista nepůjde, / cestu do nebe nenajde, / neboť cesty není / nižádné k spasení / nežli Kristus sám.
4. Kristus je naše naděje, / žádný nám nic neprospěje; / zřeknem-li se jeho, / Spasitele svého, / běda nám bude.

V 3. adventním týdnu II. **161****Vstup**

Pán je blí - ko, ne - če - kej - te! Od Jor - dá - nu zní k nám hlas. Ce - sty Pá - nu
 při - chys - tej - te, pro po - ká - ní na - stal čas. Li - tu - je - me všech zlých či - nů, Pa - ne, od - pusť
 na - ši vi - nu, ať po - dle tvých při - ka - zů ži - jem k tvé - mu o - bra - zu.

Průvod s dary

Před Pá - na vstu - pu - jem, da - ry o - bě - tu - jem, kte - rý - mi se dá - vá po - znat lá - ska pra - vá,
 Bo - ží do - bro - ta, pra - men ži - vo - ta. Ve způ - so - bách zjevných, an - dě - lům ta - jem - ných,

č i - stá o - běř zá - ř í   na věč - ném ol - tá - ř í: Bo - ž í Syn   k u - smí - ře - ní vin.

Přijímání

Aj, Si - ó - ne, k tvé - mu měs - tu věč - né slá - vy
U - ro - vnej mu při - mou ces - tu, do - ly zdvi - hni,

Král jde již. Tvůj kříž ne - se ve svém kří - ži,
ho - ry sníž.

lásky pln se k tobě blí - ž í; a - by tvo - je

hří - chy sňal, sám se v o - běř_ Ot - ci dal.

6. Radujte se, Pán se dává / jako chléb
nám hříšníkům. / U bran srdcí očekává, /
že si najde v nich svůj dům. / Přijď, ó přijď
k nám, svatý hosti, / čekáme tě s toužeb-
ností; / tělem svým a krví svou / buď nám
spásy zárukou.

Vstup

Co již dá - vní pro-ro-ci li-dem zvě-sto-va - li,
Du-chem Sva-tým po-hnu-ti vi-dě - ti si přá - li,

Kris-ta Pá-na vtě-le - ní v ži-vot Pan-ny či - sté,

to-ho jsme se do-čka-li v tom-to ča-se ji - stě.

Přijímání

Kde jsi Je - zu, spá - so - má? K to-bě my - sl zve - dám. Po-věz, kde jsi, lá - sko - má?

Já tě všu - de - hle - dám. Bez te - be se srd - ce sou - ží, jen po to-bě stá - le

2. I na nebi andělům / zdálo se předivné /
jeho svaté vtělení / a velmi tajemné. /
Od věků neslychaná / milost tak přehojná, /
aby Bůh vzal na sebe / podobu člověka.

Průvod s dary

5. Čiňme pravé pokání, / špatný život změň -
me, / jako věrní sluhové / Pána vyčkávejme.
/ Stále stojí u dveří, / ustavičně tluč, / zda by
našel čistý dům / u tebe, člověče.

6. Jak můžem, usilujme, / o milost pracujme /
a Krále nejvyššího / vždy v svém srdci mějme.
/ Ó vtělený Ježíši, / dej nám zde svou milost
/ a po tomto životě / v nebi věčnou radost.

tou - ží. Přijď jen k nám, rád tě mám, u-číň si v mém srd - ci__ chrám, přijď jen k nám, rád tě mám, u-číň si v mém srd - ci__ chrám.

7. Než v hodině poslední / srdce bít ustane, / z bídy mé mě pozvedni / k důvěře, můj Pane. / Vytrhni mě z moci ďábla, / aby duše neoslábla. / Přijď jen k nám, rád tě mám, / učíš si v mém srdci chrám; / přijď jen k nám, rád tě mám, / učíš si v mém srdci chrám.

163 18. prosince

Vstup

Zdráv buď, Pa - ne Je - zu Kri - ste, Sy - nu Bo - ha Ot - ce je - di - ný,
jenž jsi v tě - le na zem při - šel, a - bys shla - dil svě - ta vše - ho vi - ny.

2. Ty jsi světlo, pravda, život, / ty jsi cesta spásy bezpečná, / dej, ať tebe vděčně ctíme, / Jezu Kriste, láska naše věčná!

Průvod s dary

Pan - no bla - ho - sla - ve - ná, hle, an - děl ne - se
zvěst, milost Pá - na ve - li - ká, že to - bě dána jest.

2. Počneš v čase slíbeném, / jak tobě pravil
Pán, / Syna Boha našeho, / jenž lidu
k spáse dán.

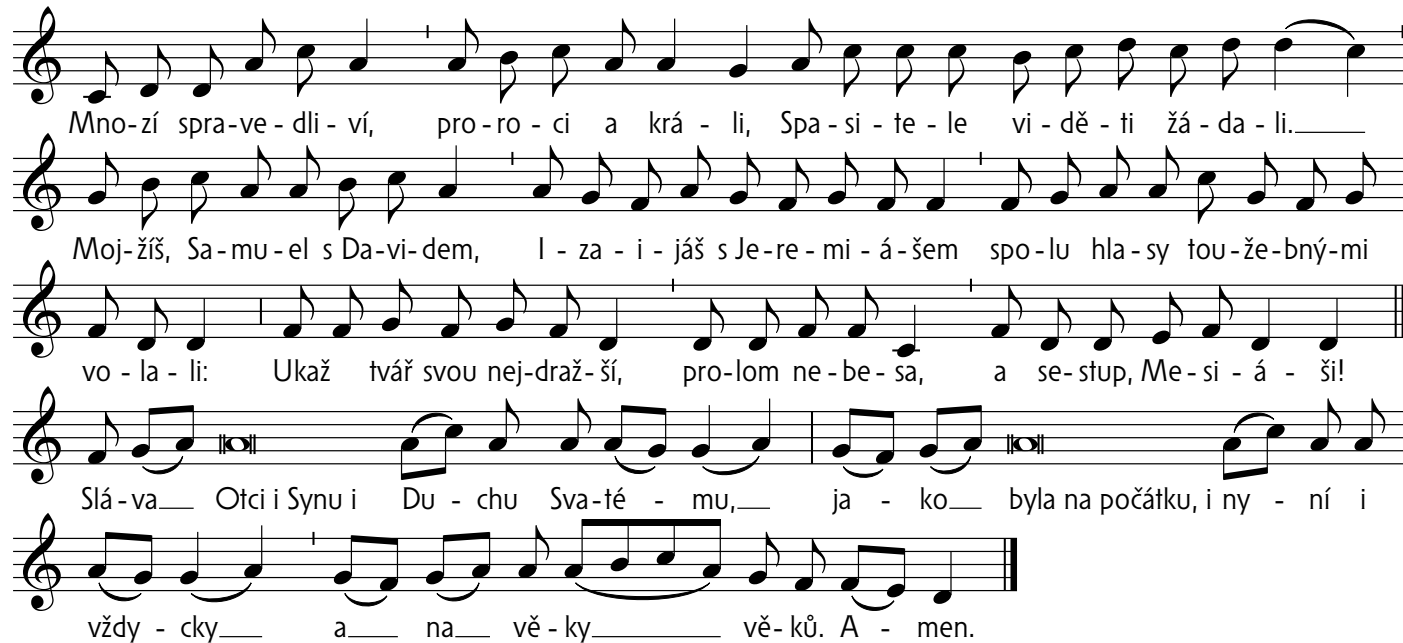
Přijímání

Za - ví - tej k nám, Stvo - ři - te - li, náš mi - lý
Vy - ku - pi - te - li, u - kaž nám své - sla - vné - bož -
ství, jenž jsi při - jal - člo - vě - čen - ství.

2. Zavítej k nám svou milostí, / z našich srd -
cí vyžeň zlosti, / bychom z tvého navštívení
/ mohli mítí potěšení.
3. Vítej, Kriste, drahý hosti, / k nám sestou -
pil jsi z výsosti, / kraluješ v nás svou milostí,
/ Ducha svého přítomností.
4. Zavítej z daru Božího, / nad tebe není
lepšího, / neb tys ten poklad žádaný, /
od Boha nám darovaný.
5. Vítej, Světlo všech andělů, / osvěť srdce
všech křesťanů, / bychom vždy pamatovali,
/ čtvrtý příchod rozjímalí.

164 19. prosince

Vstup

Mno-zí sprá-ve - dli - ví, pro-ro - ci a krá - li, Spa - si - te - le vi - dě - ti žá - da - li.____

Moj-žíš, Sa-mu-el s Da-vi-dem, I - za - i - jáš s Je-re - mi - á - šem spo-lu hla-sy tou-že-bný-mi

vo - la - li: Ukaž tvář svou nej-draž-ší, pro-lom ne-be - sa, a se - stup, Me - si - á - ši!

Slá - va____ Otci i Synu i Du - chu Sva-té - mu,____ ja - ko____ byla na počátku, i ny - ní i

vždy - cky____ a____ na____ vě - ky____ vě - ků. A - men.

Průvod s dary

Vlád - ce svě - ta, Bo - že náš, kte - rý v ne - bi
 sí - dlo máš, v to - bě na - ši ot - co - vé
 do - šli bla - ha, spá - sy své.

2. Vyslyš prosby dětí svých, / odpusť lidu
 svému hřích, / dej nám srdce horlivé, /
 ať jsme živi k slávě tvé!

Přijímání

Ty jsi, Kriste, Bo - ží Syn, se - stou - pil jsi
 v ze - mě klín, te - be, dár - ce mi - lo - sti
 s Ot - cem, Du - chem vše - chno ctí.

2. Zem i nebe je tvůj stan, / Slovo věčné
 ty jsi zván; / propast moře, světlo hvězd, /
 všechno tvoje dílo jest.
 3. K věrným svým se přiznáváš, / my jsme
 tvoji, ty jsi náš / ve způsobách tajemných, /
 zdroj života dětí svých.
 4. Jezu Kriste tajemný, / Bože, Králi veleb -
 ný, / ved' nás v říši nebeskou, / dej nám
 spatřit slávu svou.

165 20. prosince

Vstup

Z ne-be po-sel vy-chá-zí, zdá-vna již žá-da-ný,
k Pan-ně či-sté při-chá-zí od Bo-ha po-sla-ný,
ten raj-ský arch-an-děl na - zva-ný Ga-bri-el.

Přijímání

Vši-chni věr-ní křes-ťa-né, Bo-hu chvá-lu vzdej-me,
pře-ra-dost-né pí-snič-ky ke cti mu zpí-vej-me.

2. Pokorně se pokloniv, / koná své poselství, /
svou hlavu ctně nakloniv, / ctí svatě panenství,
/ Pannu pozdravuje, / divnou věc zvěstuje.

Průvod s dary

3. „Zdrávas, Panno, milostí / božskou naplně-
ná, / krásou všelikých ctností / nad jiné vzne-
šená, / porodíš synáčka, / Božího miláčka.“

7. Když tak Maria slyší / anděla svatého, /
dí: „Já jsem ta nejnižší / služka Pána mého, /
chci, ať se mi stane / podlé vůle Páně.“

2. Jezu Kriste, Pane náš, / Synu Boží pravý, /
spáso světa jediná, / dárce věčné slávy!

3. Jeho Matku Marii / všichni v úctě mějme, /
co jí anděl zvěstoval, / pilně rozjímejme.

4. Privil anděl Gabriel, / poslán Pánem z nebe:
/ Všeho světa Spasitel / narodí se z tebe.

5. Já jsem dívka poddaná / vůli Pána mého. /
Staň se, řekla Maria, / podle slova tvého.

6. Slovo Otce mocného / hned se stalo tělem,
/ sám Bůh stal se člověkem, / naším Spasitelem.

Vstup

Zdrá-vas, Ma-ri - a! An-děl Pá-ně z ne-be po - sel-ství spá - sy vše - mu svě - tu ne - se
a všechno tvorstvo po-zdra-vu-je te - be, Ro - di-čko Bo - ží, v přeradostném ple - se.

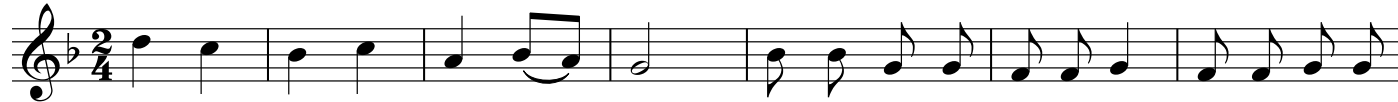

Ó, hvě-zdo jitř-ní svě-ta za-tmě-lé-ho, o-ro-duj za nás vždy u Syna svého, vždy u Syna svého

3. Pán s tebou, Panno panen, vyvolená, / tys dívkou Páně poslušnou se zvala, / ty, z Evy dcera, požehnaná žena, / která nám Syna Božího jsi dala. [: Potřelas hlavu hada pekelného, / oroduj za nás vždy u Syna svého. :]

Průvod s dary

4. Z tebe nám vzešlo Slunce věčné spásy, / noc temná prchla září jeho světla, / vzrůstaly ctnosti nadpozemské krásy, / životem novým celá země vzkvetla. [: Požehnaný je plod života tvého, / oroduj za nás vždy u Syna svého. :]

Přijímání

Je - zu, skry - tý v svá - to - sti, navštiv nás svou mi - lo - stí, od-puť na - še

křeh- ko - sti, vštěp nám lásku ke__ ctno - sti.

2. Přijdi, Pane, přijdi k nám, / pokrmem buď nám ty sám, / proměň duši ve svůj chrám, / zdvíhej k nebes končinám.

167 22. prosince

Vstup

Ve-le - bí má du - še s já - so - tem, ra - do - stí

Pá-na vě-čné spá-sy, _ kte-rý dnes z vý-so - sti po-hlé-

dl k své dív-ce pokorného srd-ce_ v lásce a mi-lo - sti.

Průvod s dary

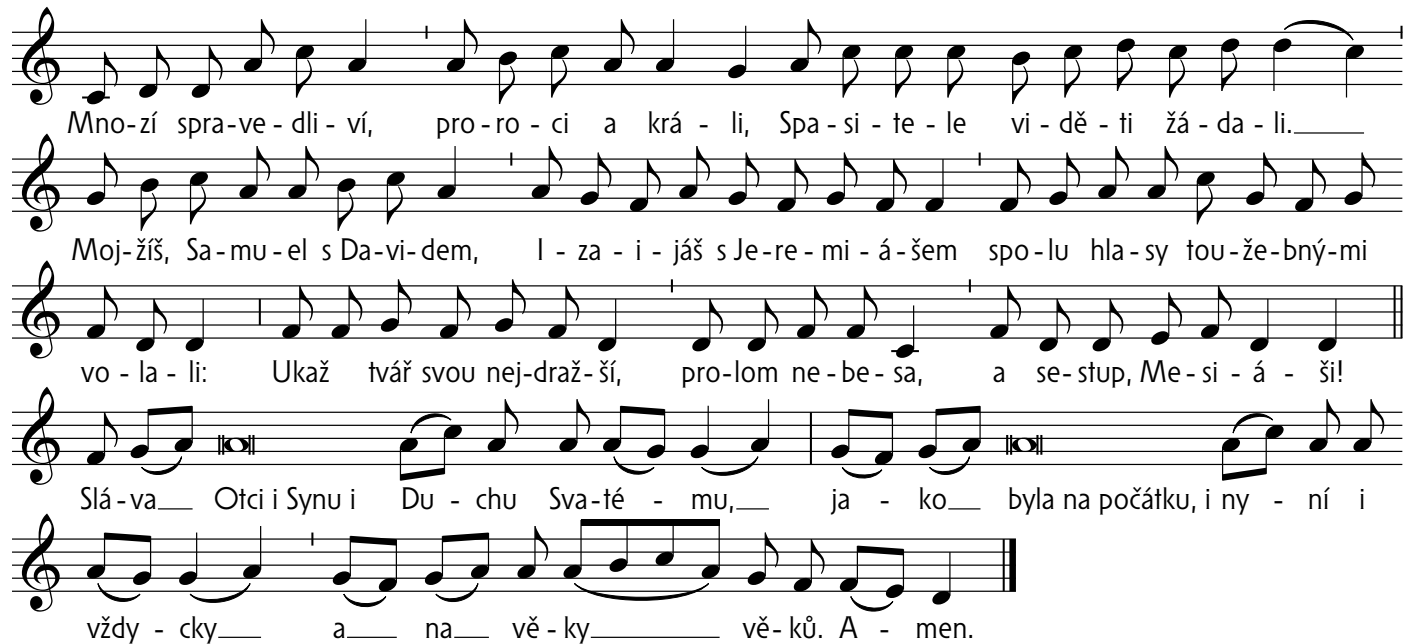
2. Již od této chvíle zástupy národů /
v neustálé chvále po světa obvodu / slaviti
mě budou, / dívku Páně chudou, v radost-
ném závodu.

3. Veliké mi věci Hospodin učinil, /
Pán můj nejvyšší svatý ve mně si zalíbil. /
Duši bohabojné / dary nebes hojné
od věků připravil.

Přijímání

4. Ramenem své moci on pyšné rozptýlil,
/ sesadil i mocné, pokorné povýšil. / Sytí
všechny lačné, / bohaté a pyšné s prázd-
nou pryč propustil.

5. V lásce své se ujal národa svatého, /
pamětliv je slibu praotcům daného, /
že z Judova rodu / přijde spása lidu od
Boha věčného.

Vstup

Mno-zí spra-ve-dli-ví, pro-ro-ci a krá-li, Spa-si-te-le vi-dě-ti žá-da-li.

Moj-žíš, Sa-mu-el s Da-vi-dem, I-za-i-jáš s Je-re-mi-áš-em spo-lu hla-sy tou-že-bný-mi

vo-la-li: Ukaž tvář svou nej-draž-ší, pro-lom ne-be-sa, a se-stup, Me-si-áš-í!

Slá-va Otci i Synu i Du-chu Sva-té-mu, ja-ko byla na počátku, i ny-ní i

vždy-cky a na vě-ky vě-ků. A-men.

Průvod s dary

Co již dá - vní pro-ro - ci li-dem zvě-sto-va - li,
Du-chem Sva-tým po-hnu-ti vi - dě - ti si přá - li,

Kris - ta Pá-na vtě-le - ní v ži - vot Pan-ny či - sté,

to-ho jsme se do-čka-li v tom-to ča-se ji - stě.

Přijímání

Vši - chni věr - ní křes - ťa - né, Bo-hu chvá - lu vzdej - me,

pře-ra-dost - né pí - snič - ky ke cti mu zpí - vej - me.

2. I na nebi andělům / zdálo se předivné /
jeho svaté vtělení / a velmi tajemné. /
Od věků neslýchaná / milost tak přehojná, /
aby Bůh vzal na sebe / podobu člověka.

3. Obrať k nám svou vlídnou tvář, / přežá -
doucí Pane, / ať se hříchů odřeknem, / v lásce
přebýváme. / Převznešený hosti náš, / přijď
k nám ve svátosti, / navštiv duše pokorné /
z nebeské výsosti.

2. Jezu Kriste, Pane náš, / Synu Boží pravý, /
spásu světa jediná, / dárce věčné slávy!

3. Jeho Matku Marii / všichni v úctě mějme, /
co jí anděl zvěstoval, / pilně rozjímejme.

4. Pravidl anděl Gabriel, / poslán Pánem z nebe:
/ Všeho světa Spasitel / narodí se z tebe.

5. Já jsem dívka poddaná / vůli Pána mého. /
Staň se, řekla Maria, / podle slova tvého.

6. Slovo Otce mocného / hned se stalo tělem,
/ sám Bůh stal se člověkem, / naším Spasitelem.

Vstup

Pan - no bla - ho - sla - ve - ná, hle, an - děl ne - se
zvěst, milost Pá - na ve - li - ká, že to - bě dána jest.

2. Počneš v čase slíbeném, / jak tobě pravil
Pán, / Syna Boha našeho, / jenž lidu
k spáse dán.

Průvod s dary

Vlád - ce svě - ta, Bo - že náš, kte - rý v ne - bi
sí - dlo máš, v to - bě na - ši ot - co - vé
do - šli bla - ha, spá - sy své.

2. Vyslyš prosby dětí svých, / odpusť lidu
svému hřích, / dej nám srdce horlivé, /
ať jsme živi k slávě tvé!

Přijímání

Z mi-lo-sti tak hoj - né, štěd-ře u - cá - za - né,
 li-dem z lás-ky da - né, Je-zu Kris-te, Pa - ne,
 te-be všech-no chvá - lí, věč-ný ne-bes Krá - li.

2. Ó náš Pane milý, / ty jsi dárce síly. /
 V zármutku a kříži / pomoc tvá se blíží: /
 útočiště jisté / jsi nám Jezu Kriste.

3. Vyslyš naše hlasy, / Bože věčné spásy, /
 dej, ať v lásce stálé / žijem ke tvé chvále, /
 tebe v úctě máme, / zákonů tvých dbáme.

4. V poslední pak chvíli, / až se náš den
 schýlí, / a my před tvým soudem / státi,
 Kriste, budem, / milost rač nám dáti, /
 slávy věčné přáti.

30. listopadu – Svatého Ondřeje 170**Vstup**

Vy-vo - lil si a - po - što - ly z lidských synů
 Bo - ží Syn v dí - le spá - sy k sla - vné ro - li:
 po - má - hat svět zba - vit vin. I nás vo - láš,
 Je - zu Kri - ste, a - by - chom ti věr - ně či - stě
 ži - vo - tem svým slou - ži - li, s te - bou jít se
 sna - ži - li.

Před evangeliem

2. Slovo Boží uslyšeli, / símě pravdy odvěké; /
 s horlivostí pak je seli / v lány světa daleké. / I nám
 v jasném Božím hlase / světlo pravdy rozžihá se; /
 chceme je v sobě uchovat / a dál světu zvěstovat.

Obětní průvod

3. Co jste byli, čím jste žili, / dílo své i domovy
 / pro Krista jste opustili, / k jeho službě hotovi.
 / Stonásob vám všechno vrátil / nekonečnou
 mzdou, jíž splatil / dělníkům své vinice / k slávě
 Boží Trojice.

Přijímání

4. Radosti svých apoštolů, / Beránku a Králi náš, /
 nám teď z obětního stolu / náruč lásky otvíráš. /
 Z našich duší sejmi viny, / z našich srdcí zaplaš stíny,
 / než nám krásu tváře své / zjevíš v záři nebeské.

5. Jak se tehdy srdce chvělo / v apoštolech úža-
 sem, / když jim Pán dal svoje tělo / před smrtel-
 ným zápasem. / I nás nyní ve svátosti / tělem svým
 a krví hostí, / celý se nám věnuje, / s námi
 v nás se raduje.

171 3. prosince – Sv. Františka Xaverského

Vstup

Vlád - ce svě - ta, Bo - že náš, kte - rý v ne - bi sí - dlo máš, v to - bě na - ši
ot - co - vé do - šli bla - ha, spá - sy své.

2. Vyslyš prosby dětí svých, / odpusť lidu
svému hřích, / dej nám srdce horlivé, /
ať jsme živi k slávě tvé!

Průvod s dary

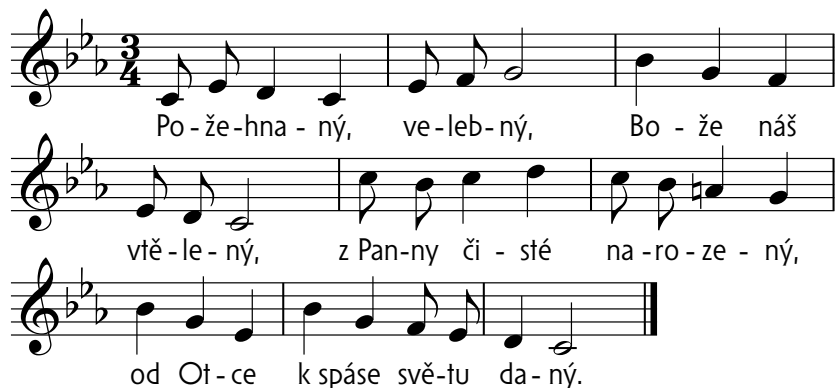

Vši - chni Bo - ží vy - vo - le - ní ple - sej - te,
že jste v ne - bi o - sla - ve - ni, zpí - vej - te:
mi - lé - mu Je - ží - ši, do - bré - mu Je - ží - ši,
slad - ké - mu Je - ží - ši.

2. Máte proč z té duše chválu hlásati, / máte
zač i vroucí díky vzdávati / milému Ježíši, /
dobrému Ježíši, / sladkému Ježíši.
3. Že jste šťastně pokušení zdolali, / bylo tím,
že v nesnázi jste volali / k milému Ježíši, /
dobrému Ježíši, / sladkému Ježíši.

Přijímání

Zdráv buď, Pa - ne Je - zu Kri - ste, Sy - nu Bo - ha
Ot - ce je - di - ný, jenž jsi v tě - le na zem
při - šel, a - bys shla - dil svě - ta vše - ho vi - ny.

Po - že - hna - ný, ve - leb - ný, Bo - že náš
vtě - le - ný, z Pan - ny či - sté na - ro - ze - ný,
od Ot - ce k spáse svě - tu da - ný.

2. Ty jsi světlo, pravda, život, / ty jsi cesta
spásy bezpečná, / dej, ať tebe vděčně
cítíme, / Jezu Kriste, láska naše věčná!

2. V nebes slávě, Pane náš, / s Otcem svým
zůstáváš / a zde s námi na oltáři / přebýváš,
Kriste požehnaný.

172 6. prosince – Sv. Mikuláše

Vstup

Ko - lik sva - tých zdo - bí - ne - be, to - lik
vel - kých, ma - lých, be - ze - jmen - ných při - mluv -
přá - tel - jde nám vstříc, Vše - chny k je - di -
ců a - pro - se - bnic.
né - mu cí - li tá - hne z kří - že Bo - ží Syn, a - by -
chom jej ztě - le - sni - li, ka - ždý po - dle vlastních sil.

Přůvod s dary

3. Ze všech věků, ze všech zemí veliký je zástup těch, / kteří Kristem uchvázeni, jeho láskou vzňali svět. / Slabí jsme a plní viny, ty nás, Pane, pozvedni, / z kamenů si probud' syny, živé dary obětí.

Přijímání

4. Jako strom u vodních proudů vkořeněný v živnou zem, / šťastný, požehnaný člověk věrný Pánu v srdci svém. / Z vláhy dobra, lásky, pravdy, které v tobě přijímám, / rostli světci, sloupy víry; dej, ať stejný úděl mám.

5. V tomto chlebě život Boží lidskou slabost přemáhá, / v něm je síla vyznavačů, mučedníků odvaha. / Dávej nám ten chléb, náš Pane, nasyť zástup hladových, / na přímluvu všech svých svatých rozmnož počet svědků svých.

6. Mohli jiní, mohly jiné, na každého čeká Pán; / stopy svatých září světlem, také já jsem povolán. / Ten, kdo hoří, zapaluje, svítí, hřeje, mění svět. / Pro tebe a tebou, Kriste, dej i nám se rozhořet.

Vstup

Pa - ne žní a ne - po - ža - tých po - lí, Pa - ne
 stád a ov - cí ztra - ce - ných, ve všech do - bách
 pa - stý - ře si vo - líš, sám se svě - tu dá - váš
 po - znat v nich. Kris - te z ve - če - řa - dla, Kris - te
 z kří - že, přij - mi dík i pros - by za pas - tý - ře.

Průvod s dary

3. Dobrý pastýř podle tvého srdce / nedbá břemen ani obřítí, / život dá za oklamané ovce, / neprchá, když vlk se přiblíží. / Kriste z večeřadla, Kriste z kříže, / přijmi dík i prosby za pastýře.

Přijímání

4. Jako jelen po bystřinách touží, / spěchal pastýř k tobě, Ježíši. / Tělem tvým a krví tišil bouři; / ovce po hlasu jej uslyší. / Kriste z večeřadla, Kriste z kříže, / přijmi dík i prosby za pastýře.

5. Ne vy mě, já vybral si vás, bratři, / nechávám vás mezi vlky jít. / Jsem však s vámi, srdce mé vám patří, / dávám víc, než svět vám může vzít. / Kriste z večeřadla, Kriste z kříže, / přijmi dík i prosby za pastýře.

174 8. prosince – P. Marie, počaté bez poskvrny prvotního hříchu

Vstup

Bu - diž vdě-čně ve - le - be - na, Mat - ko
 Bo - ží, Ma - ri - a, že jsi, Bo - hem vy - vo - le - na,
 spa - se - ní nám zro - di - la. Te - be cí - me,
 mi - lu - je - me, srdcem ce - lým, Ma - ri - a, Ma - ri - a.

6. Bez poskvrny počatá jsi, / Panno čistá,
 Maria, / vykvetlas do rajske krásy, / v lilii
 ses rozvila. [: Tebe cííme, milujeme / srd-
 cem celým, Maria. :]

Průvod s dary

Má - ti Pá - ně pře - sva - tá, bez po - skvr - ny po - ča - tá,

v ne-bi ja - sná de-ni-ce, o-ro-do-vni - ce.

Pros za nás, ó Pan-no mo- cná, po-mo-cni-ce v každý čas.

Ma-ri-a, ó Ma-tič-ko, o-ro-duj za nás.

Přijímání

Pán o vše-chno se se mnou dě - lí a já se

bo-jím dát se ce - lý. U - zdrav mé měl - ké,

ma-lé já, ať zce-la se ti o-de-vzdá

a čer-pá sí-lu ze zdro-je lá-sky a po-ko-je.

3. Vypros nám té milosti, / bychom s tichou
radostí / ctili Krista milého, / Pána našeho.
/ Pros za nás, ó Panno mocná, / pomoc-
nice v každý čas. / Maria, ó Matičko, /
oroduj za nás.

6. Hlas zve a volá: Svaté svatým! / V náruči
tvé se zcela ztratím. / Tvůj dech mě křísí,
zvedá dlaň, / zas šťasten jsem a odhodlán.
/ Co ty chceš, Pane, chci i já, / ve všem
buď vůle tvá.

Díky

7. Ať nikdy nedozní zpěv díků / v životě
všech tvých uředníků. / I když tě ztrácí po-
hled náš, / ty s námi, Pane, zůstáváš / a dáš
nám sílu světu nést / nejradostnější zvěst.

8. Dík za odvahu začít znovu, / až vrátíme
se do domovů. / I my tě zveme: Vejdi
k nám, / dej smysl bolestem i hrám, /
probouzej k pravdě z planých snů, /
buď svátkem všedních dnů.

Zvěstování
z cyklu Malé pašije, mědirytina, Albrecht Dürer

Vstup

Bud'-te__ bdě - lí, Je - žíš pra - ví, šťa - stný ten, kdo bdí, pří - klad pa - nen pro - zí - ra - vých
ať vás po - vzbu - dí. Při - prav - me i my své lam - py, bi - je ho - di - na,
k bdě - ní_ lás - ky pro - cit - ně - me, sla - vnost za - čí - ná.

Před evangeliem

2. Kdo má olej do zásoby, / nemusí se bát, / Je - žíš umí svými slovy / plamen rozdmýchat. / On mi stále má co říci, / a já prosím jen: / Neuhas knot doutnající, / než noc přejde v den.

Obětní průvod

3. V božím poli ke žni zraje / koukol s pšenicí. / Co jsem já, kam patříš, Pane? / zní hlas kající. / Chléb a víno vyjadřují / touhu duše mé: / Chci být zralým zrnem pro chléb / k věčné hostině.

Přijímání

4. Bohatý stůl plný darů / prostřels dětem svým; / šťastný, koho k hodům lásky / pozve Boží Syn. / Vyděte vstříc Ženichovi! / nocí volá hlas. / Přístup, komu plamen hoří, / vzdal se, komu zhas.

5. Všude tam, kde trpí, strádá / nemocný náš svět, / dej ať done - sem tě, Pane, / jako lék a chléb. / Ty jsi řekl: Podle lásky / svět vás rozpozná; / pomoz církvi putující, / církvi vítězná.

6. Na své bratry zadlužené, / Kriste, pohlédni, / v knize života až přečteš / stranu poslední. / Maran atha, v plné slávě / sestup, Pane, již, / tvorstvo sténá nedočkavě, / až je obnovíš.

176 14. prosince – Sv. Jana od Kříže

Vstup

Ne-dej-me se k spán-ku své - sti, bdě-me pod ko-rou-hví kří - že, jděme v boj za pra-vé
K ne-bi ve-de ces - ta ji - stá těm, kdo pra - cí kaž-do - den - ní ná - sle - du - jí věr-ně

ště - stí, ka-ždý kro-kem k ne - bi blí - že. Nesme kříž svůj, měj-me ví - ru, že nám
Kris - ta v zá - pa - se a u - tr - pe - ní.

po-mů-že jej né-sti. V časném svě - tě ne-ní mí - ru, ne-dej - me se k spán-ku své - sti.

Průvod s dary

Ty jsi, Kriste, Bo-ží Syn, sestoupil jsi v ze-mě klín,
te-be, dárce mi-lo-sti s Otcem, Duchem vše-chno ctí.

2. Zem i nebe je tvůj stan, / Slovo věčné
ty jsi zván; / propast moře, světlo hvězd, /
všechno tvoje dílo jest.

3. K věrným svým se přiznáváš, / my jsme
tvoji, ty jsi náš / ve způsobách tajemných, /
zdroj života dětí svých.

4. Jezu Kriste tajemný, / Bože, Králi veleb-
ný, / ved' nás v říši nebeskou, / dej nám
spatřit slávu svou.

Přijímání

Zdráv buď, Pa - ne Je - zu Kri - ste, Sy - nu Bo - ha
 Ot - ce je - di - ný, jenž jsi v tě - le na zem
 při - šel, a - bys shla - dil svě - ta vše - ho vi - ny.

2. Ty jsi světlo, pravda, život, / ty jsi cesta
 spásy bezpečná, / dej, ať tebe vděčně
 ctíme, / Jezu Kriste, láska naše věčná!

Je - zu, skry - tý v svá - to - sti, navštiv nás svou
 mi - lo - stí, od - pusť na - še křeh - ko - sti,
 vštěp nám lásku ke ctno - sti.

2. Přijdi, Pane, přijdi k nám, / pokrmem
 buď nám ty sám, / proměň duši ve svůj
 chrám, / zdvíhej k nebes končinám.

177

Píseň k uctívání

Z ne-be po-sel vy-chá-zí, zdá - vna již žá - da - ný, ten raj - ský arch-an - děl
 k Pan-ně či - sté při-chá - zí od Bo - ha po - sla - ný,
 na - zva - ný Ga-bri - el.

2. Zdrávas, plná milosti, / od Boha zvolená, / bohatá jsi na ctnosti, / nad jiné vznešená. / Synáčka míti máš, / jméno mu Ježíš dáš.

3. Boží Syn si tě volí, / smíš matkou mu býti, / jak jen srdce tvé svolí, / máš ho hned počítí. / Svol, Panno přečistá, / počni Pána Krista.

4. Proč se, Panno, vyptáváš, / kterak to nastane? / Muže ač nepoznáváš, / svol k službě oddané. / Panenství nezrušíš, / mateřství zakusíš.

5. Neboj se, to učiní / sám Bůh všemohoucí, / tebe, čistou, zastíní / Duch svatý žádoucí. / Co nelze mysliti, / Bůh může činiti.

6. Slyší Panna Maria / zprávu od anděla, / praví: Já jsem nejnížší / Pánova služebná, / nechať se mi stane / podle vůle Páně.

7. Plesej, rajská královno, / správně jsi zvolila, / divné věci božská moc / v tobě způsobila. / V tvém těle začal žít / Pán, který spasí lid.

8. Ó věc divná a nová, / Boha jsi obsáhla, / Tvůrce všeho tvá slova / k nám z nebe přitáhla. / Slovo se vtěluje, / Bůh mezi námi je.

9. Matko Boží, Matko má, / pros za mě u Boha, / aby cíle dosáhla / má duše ubohá. / Přiveď nás, děti své, / v království nebeské.

Píseň k uctívání

Zdrá-va bud', Pan - no Ma - ri - a,   ó Krá-lo - vno,   zdrá-va bud' hvěz - do
zá - ři - vá,   ó Krá-lo - vno Ma - ri - a.

2. Matka jsi milosrdenství, / ó Královno, / život a pramen radosti, / ó Královno Maria.

3. Po Bohu naše naděje, / ó Královno, / přímilova tvá nám prospěje, / ó Královno Maria.

4. Voláme k tobě v nouzi své, / ó Královno, / vyhnání Evy synové, / ó Královno Maria.

5. Vzdecháme k tobě lkající, / ó Královno, / vzýváme tebe plačící, / ó Královno Maria.

6. V tomto slzavém údolí, / ó Královno, / neopouštěj lid ubohý, / ó Královno Maria.

7. A proto, orodovnice, / ó Královno, / u nejsvětější Trojice, / ó Královno Maria,

8. Oči své lásky obrať k nám, / ó Královno, / pomocnou rukou přispěj nám, / ó Královno Maria.

9. Ukaž nám Syna milého, / ó Královno, / plod života přecistého, / ó Královno Maria.

10. Poездеjším putování, / ó Královno, / ať dojdeme smilování, / ó Královno Maria.

11. Matko naše milostivá, / ó Královno, / přemilá a přívětivá, / ó Královno Maria.

12. Ó svatá Boží Rodičko, / ó Královno, / oroduj za nás, Matičko, / ó Královno Maria.

13. Ať Božího zaslíbení, / ó Královno, / hodnými jsme učinění, / ó Královno Maria.

14. Pros za nás hříšné jak nyní, / ó Královno, / tak i v hodině poslední, / ó Královno Maria.

179

K pobožnosti k Matce Ustavičné pomoci

1. K nebesům dnes zaleť písni / tam, kde sídlí Matka tvá,
/ Vypověz jí, co tě tísní, / potěší tě Maria. / Ještě nikdy
neslýcháno, / že kdo od ní opuštěn; / pros, i tobě bude
dáno, / budeš jistě potěšen. / Maria, ó Matičko, / Krista
Pána rodičko, / ustavičná pomoc tvá / útěchu nám podá-
vá.

2. Jediný Syn tvůj než skonal / na Golgotě bolestné, /
k tobě, Matko, z kříže volal: / Hle syn tvůj, hle, dítky tvé!
/ Naplň přání Syna svého, / které vložil v ruku tvou, /
chraň své dítky všeho zlého, / buď nám Matkou pomoc-
nou. / Maria, ó Matičko, / Krista Pána rodičko, / ustavič-
ná pomoc tvá / útěchu nám podává.

3. Nedej bychom zvyku zlého / okovům se poddali, /
nedej, bychom Syna tvého / znovu ukřížovali. / Když nás
k hříchu zlý duch svádí, / chraň nás Matko, žádáme, / ať
se zapřít chceme rádi, / k tobě, Panno, voláme. / Maria,
ó Matičko, / Krista Pána rodičko, / ustavičná pomoc tvá /
útěchu nám podává.

4. Když nás bída, nouze svírá, / k nebesům veď pohled
náš, / ať nás sílí pevná víra, / že nám vždycky pomáháš. /
Vzdaluj od nás žal a tíseň, / duši naplň nadšením, /
ať ti pějem vděčnou píseň, / ať se sejdem s Kristem tvým.
/ Maria, ó Matičko, / Krista Pána rodičko, / ustavičná
pomoc tvá / útěchu nám podává.

5. Dej, ať v domech našich vzkvétá / pravá láska, pravá
ctnost, / ať mír domku z Nazareta / je v nich stálý, milý
host. / Z vůle Boží vrať nás všechny / křesťanskému
životu, / otcům, matkám moudrost vdechni, / dětem
uchraň čistotu. / Maria, ó Matičko, / Krista Pána rodičko,
/ ustavičná pomoc tvá / útěchu nám podává.

7. Proto v každém utrpení / k tobě, Matko, chvátáme; /
ve své nouzi každodenní / za ochranu žádáme. / Jsi-li
s námi, zvítězíme / nad nepřátel přemocí, / když tě Mat-
kou zváti smíme / ustavičné pomoci. / Maria, ó Matičko,
/ Krista Pána rodičko, / ustavičná pomoc tvá / útěchu nám
podává.

K adoraci

1. Na kolena padejme, / hluboce se klanějme, / Pána svého ve svátosti / vroucně vzývejme.
  2. Jezu Kriste, Pane náš, / opatruj nás v každý čas, / Ty, jenž s námi ve svátosti / věrně přebýváš.
  3. V poslední pak hodině / přispěj věrné rodině, / bychom byli povoláni / k věčné hostině.
1. Svatý, svatý, svatý, / svatý, vždycky svatý / Ježíš Kristus z výsosti / v Nejsvětější svátosti.
  2. Svatý, svatý, svatý, / svatý, vždycky svatý, / věčně budiž veleben, / ve svátosti vroucně ctěn.
  3. Svatý, svatý, svatý, / svatý, vždycky svatý / Otec, Syn a Svatý Duch, / trojjediný věčný Bůh.

181

Děkovný zpěv

S ná - mi je Bůh náš, slyš - te, ná - ro - dy, ze stud - ně je - ho na - važ - te si vo - dy,
 prav - dy a sí - ly, kte - rou zna - ne - né - mu dá - vá Pán věr - ný tvo - ru sla - bé - mu.

2. Jenž doutnající knot neuhásí / a nalomenou třtinu nedolomí, / Pán milosrdný budiž chválen věčně, / veleben v slávě své nekonečné.

3. Na stezce soudů tvých tě čekáme, / jméno tvé slavit dychtivě toužíme, / po tobě prahne duše hledající, / po tobě volá ve dne i v noci.

182

Děkovný zpěv

Buď sla - ven, moc - ný Krá - li, jež svě - ty ši - ré chvá - lí, jež an - dě - lé ctí na ne - bi a
 zpě - vem ve - le - bí.

2. Buď slaven, dobrý Pane, / jenž z lásky svrchované / jsi z nebe na zem sestoupil, / svět z hříchu vykoupil.

3. Buď slaven, Kriste milý, / dej, abychom tě ctili, / jak za svou lásku zasloužíš, / s níž ve svátosti dlíš.

Děkovný zpěv

Chval-me Ho-spo-dá-ře vše - ho - mí - ra, jak nám je - ho slá - vu hlá - sá ví - ra,
ve všech ú - hlech svě - ta, ve dne v no - ci, slav - me vel - ké čí - ny je - ho mo - ci.

2. Bůh náš vyvýšen je nad národy, / před ním vstávají
a mizí rody, / on je věkověčná světů osa, / on je moře,
my jen pouhá rosa.

3. Kdo je jako náš Pán na výsosti? / A přec přichází pln
slitovnosti; / slabého on z prachu k sobě zvedá, / bez-
mocnému ublížiti nedá.

4. Bůh Syn v lidského se syna vtělil, / božský život s námi
z lásky sdělil. / Díky za tu jeho lásku vzdejme, / která naše
hříchy z duše sejme.

